

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. W prostych słowach, za pomocą przypowieści Pan Jezus przybliży rzeczywistość Bożego królestwa, do którego wszyscy jesteśmy zaproszeni. Kończący się rok szkolny i katechetyczny niech nas pobudzi do refleksji: na ile z tego zaproszenia skorzystaliśmy i zbliżyliśmy się do Pana.
2. Czerwcowe nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, w naszej parafii, każdego dnia o godz. 17.30 przed wieczorną Eucharystią.
3. W piątek, 21 czerwca, zakończy się kolejny rok szkolny i katechetyczny. Na dziękczynną Mszę Świętą zapraszamy na godz. 8.00.
4. W przyszłą niedzielę, 23 czerwca, po wieczornej Mszy św. w naszej Bazylice odbędzie się organizacyjne spotkanie dotyczące pieszej pielgrzymki na Jasną Górę. Tego dnia też przez całą niedzielę będą zbierane intencje pielgrzymkowe, a diakon Tomasz Piotrowski będzie głosił Słowo Boże.
5. Wszystkim przeżywającym w tym tygodniu swoje osobiste święta, nade wszystko imieniny, urodziny czy jubileusze - składamy najlepsze życzenia.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

W poniedziałek, **17 czerwca** – św. Brat Albert Chmielowski, którego postawa służby najuboższym i spychanym na margines życia przypomina o wielkości i godności każdego człowieka.

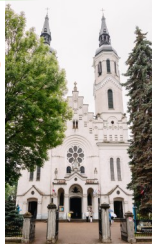
W piątek, **21 czerwca** – św. Alojzy Gonzaga, młodziutki jezuita, odznaczający się gorliwością w spełnianiu zakonnych praktyk i pielęgnowaniu chorych.



**NABOŻEŃSTWA CZERWCOWE
KU CZCI SERCA JEZUSOWEGO
PRZEZ CAŁY CZERWIEC O GODZ. 17:30**



**BAZYLICA MNIEJSZA
PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO**
ul. Ks. Skorupki
16-300 Augustów
Nr konta BS Augustów
69 9351 0000 0018 5707 2000 0010



KANCELARIA PARAFIALNA
czynna od poniedziałku do piątku
w godzinach: 8:00-10:00 i 15:00-18:00
w sobotę: 8:00-10:00
tel. 87 644 77 38

PROBOSZCZ
ks. kan. Wojciech Jabłoński - 571 329 836
WIKARIUSZE
ks. Wiesław Górski
ks. Marek Godlewski - 574 948 505
ks. Paweł Lenda - 570 767 355

Gazetka parafialna „Poślaniec Serca” jest wydawana przez Rzymskokatolicką Parafię pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Augustowie i jest przeznaczona do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty.

16.06.2024

XI NIEDZIELA ZWYKŁA

Nr 23 (158)

Rok Duszpasterski: UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOŚCI KOŚCIOŁA

Biuletyn Parafii pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Augustowie



SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA

Gdzie lubi przebywać nasz Pan?

Ewangelia często opowiada o Jezusie, który idzie w gości. Widzimy Go w domu celnika Mateusza, w gościnie u Marii i Marty, a także na licznych ucztach, które wyprawiano na Jego cześć. Wszystkie te spotkania mają pewien wspólny mianownik. Jezus wybiera się w gościnę do ludzi, którzy niespecjalnie się tego spodziewają i jednocześnie nie chodzi w gościnę do tych, którym z racji zajmowanych stanowisk takie odwiedziny by się należały. Można zatem zadać słuszne pytanie. Gdzie lubi przebywać nasz Pan? Z kim chce spędzać czas i u kogo czuje się dobrze? Wydaje się, że odpowiedzi na to pytanie udzielają sami faryzeusze. Czynią mu przecież wyrzuty, że „chodzi w gościnę do grzeszników i celników, i z nimi jada”. Jezus z kolei nic sobie nie robi z tych wyrzutów i konsekwentnie idzie do ludzi, których nazywa swoimi przyjaciółmi. Przesłanie duchowe takiej postawy jest oczywiste: Bóg chce mieszkać z ludźmi pod jednym dachem. Łamie nasze wyobrażenie o dystansie między Bogiem a ludźmi. Jest prawdziwym człowiekiem, dlatego dobrze czuje się między ludźmi. Z tego rodzi się bliskość i zamysł Boga, który poprzez tę bliskość chce przekonać ludzi o zbawieniu, które im proponuje. Warto tę myśl przenieść na nasze życie. Miejscem obecności Boga jest w naszej katolickiej mentalności tabernakulum – złota skrzynka, gdzie przechowuje się Najświętszy Sakrament. To właśnie dlatego klękamy przed nim w kościele, a w czasie modlitwy kierujemy na nie wzrok. To „święte świętych” mocno odciska się w naszej duszy jako przedmiot szczególnej czci, a nawet adoracji. Ciekawą myśl podaje ojciec Garrigou-Lagrange w swoim podręczniku do życia duchowego. Wspomina o nauce sięgającej czasów średniowiecza, gdzie stwierdzono, że pragnieniem Jezusa w Eucharystii nie jest przebywanie w zamkniętym tabernakulum, ale w ludzkim sercu.

Najświętszy Sakrament ma być przez ludzi nie tylko adorowany w monstrancji, ale przyjmowany jako Komunia Święta. To człowiek ma się stawać żywą monstrancją. Można zatem odwrócić słynne słowa św. Augustyna: „Niespokojne jest serce człowieka, dopóki nie spocznie w Bogu” i powiedzieć: „Niespokojny jest Bóg, dopóki nie spocznie w sercu człowieka”.

WITRAŻE W NASZEJ BAZYLICE



Wchodząc do kościoła, na prawej ścianie, przy samych drzwiach, znajdują się trzy witraże zatytułowane: „Milenium”. Lewy witraż przedstawia anioły grające fanfary, a także Świętych Polskich: Andrzeja Bobolę, Wojciecha, Jozafata Kuncewicza, biskupa Stanisława, Prymasa Tysiąclecia oraz ministrantów, księży i modlący się lud Boży.

Św. Jozafat Kuncewicz urodził się ok. 1580 r. we Włodzimierzu Wołyńskim, zmarł śmiercią męczeńską 12 listopada 1623 w Witebsku. Należał do zakonu bazylianów. 12 listopada 1618 r. otrzymał święcenia biskupie i został arcybiskupem połockim. Mimo wielu trudności i zagrożeń wizytował swoje parafie, odnawiając życie duchowe wiernych. Odznaczał się pobożnością i ubóstwem. Został zamordowany w okrutny sposób przez prawosławnych w niedzielę 12 listopada 1623 r. Jego ciało wrzucono do rzeki. Wyciągnięte po sześciu dniach nie przejawiało żadnych śladów rozkładu. Kult św. Jozafata zaczął się szerzyć bardzo szybko. Wiele osób nawróciło się na katolicyzm, także główny prowodyr zabójstwa – Melecjusz Smotrycki, arcybiskup prawosławny, który w 1626 r. na ręce metropolity Welamina Rutskiego złożył katolickie wyznanie wiary i został biskupem unickim. Jozafat został beatyfikowany w 1642 r. przez papieża Urbana VIII, a kanonizował go w 1867 r. Pius IX. Był pierwszym wiernym obrządku wschodniego kanonizowanym w Kościele katolickim. Jest patronem Rusi. Czczony także w Kościele obrządku rzymskiego. Jan Paweł II nazwał Jozafata Kuncewicza „apostołem pojednania”.

**W BAZYLICE TRWA
CAŁODZIENNA ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU**

**Koronka do Bożego Miłosierdzia
codziennie o godz. 15:00**



**Solenizantom i Jubilatam składamy
najserdeczniejsze życzenia: zdrowia,
radości, pokoju i Bożego
błogosławieństwa,
opieki Pani Różańca Świętego
i naszych świętych Patronów.**

Relikwie św. Jozafata przebyły prawdziwie tułaczą drogę. Były one składane w miastach Białorusi, na Litwie, w Polsce. W 1667 r. powróciły do Połocka, ale już w 1706 r. w obawie przed profanacją zostały umieszczone w Białej Podlaskiej. Po kanonizacji carat zażądał ukrycia relikwii. Zostały one przewiezione do Wiednia, a od 1949 r. spoczywają w bazylice św. Piotra w Watykanie. Relikwia lewej ręki św. Jozafata wraz ze skromnym pierścieniem biskupim znajduje się w bazylice Serca Jezusowego na Pradze w Warszawie. Z okazji 300-lecia męczeńskiej śmierci św. Jozafata w 1923 r. papież Pius XI wydał ku jego czci encyklikę *Ecclesiam Dei admirabili*. W ikonografii św. Jozafat Kuncewicz przedstawiany jest w stroju biskupim rytu wschodniego. Jego atrybutem jest topór.



MYŚLI ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH

„Modlitwa jest ciągle zbyt mało doceniana, a właśnie ona jest najskuteczniejszym sposobem przywrócenia pokoju duszy, gdyż nieustannie przybliża nas do Bożej miłości..”

(św. Maksymilian Maria Kolbe)

